

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L 1.750

Letna naročnina L 3.500

Letna inozemstvo L 4.500

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXV. - Štev. 6 (1238)

Gorica - četrtek, 8. februarja 1973 - Trst

Posamezna številka L 80

Skrb, ki radi nanijo pozablamo

Praznik darovanja Gospodovega na svečnico je bil tudi srečanje s starim Si-meonom in s staro »prerokinjo«: Ano. Iz evangelijske pripovedi je razbrati, da gre za dve častiljivi stari osebi, ki sta uživali zaslužen pošteno in ugled. Toda prav ta dogodek iz evangelija nas sili, da si zastavimo vprašanje, ali je tudi danes tako, da stare osebe uživajo zaslužen pošteno- vanje in skrb. Odgovor je, da danes ni tako. V naši industrializirani in potrošni- ški družbi smo med drugimi vrednotami izgubili tudi dolžno skrb in spoštovanje do starejših oseb. O tem glasno pričajo vsakdanja izkušnja in dnevna kronika iz domačih in tujih krajev.

Konflikt generacij je zmeraj obstajal. Turgenjev je o tem napisal roman »Očetje in sinovi«. Toda danes ne gre za konflikt, temveč enostavno za pozabo starih. Živimo v izrazito potrošniški miselnosti, ko ljudi in stroje stavimo na isto raven: dokler nam služijo, jih cenimo, potem pa jih vrzemo med staro železo. Stare avtomobile in stroje prodamo ali se jih na kak drugi način odkrijamo; starih ljudi ne moremo prodati, zato jih pošljemo v domove počitka, v domove onemoglih, v hiralnice. Tam naj živijo kakor vedo in znajo, tam naj drugi skrbijo zanje, to je naj skrbi zanje družba. Opravili so svoje poslanstvo. Delali so in se izgarali, vzgojili so družino in spravili otroke h kruhu, kaj naj še počnemo z njimi? Mladi so na delu od jutra do večera, vnuki so v šoli ali čez dan v zavodu. Ob nedeljah gre mlada družina z avtom na potreben ali nepotreben izlet, gre na zabavo, mora se sprostiti. Kdo bi jemal s sabo stare ljudi? Stanovanja so tesna, dve spalnici, kvečjemu tri in pritikline. Kam naj spravimo starega očeta ali staro mater? Logična rešitev je ena: v dom onemoglih, saj imajo penzijo. Bodo že poskrbeli zanje. Mladi jih bodo kdaj obiskali in jim kaj nesli.

To je usoda starih in onemoglih ljudi v današnji družbi. Če imajo srečo, da sta še živa oba, mož in žena, in da sta še pri moči, potem bosta ostala na svojem stanovanju, dokler bodo moči dopuščale ali dokler eden ne umrje. Na koncu pa le ostane dom onemoglih.

Stevilo ostarelih in onemoglih ljudi raste iz leta v leto. Dolgost človeškega življenja se daljša. V začetku stoletja je bila povprečna starost 40 let, danes je že 70 let. Do konca stoletja se bo še zvišala. Statistike pravijo, da je ob začetku tega stoletja bilo v Italiji približno 3 milijone ljudi starih 60 let in več. Danes da jih je že 9 milijonov, ob koncu stoletja da jih bo že 12 milijonov. To je ogromna množica. Kam z njo?

Do nedavna so menili, da bodo problem rešili z domovi in penziji za stare ljudi. Tudi v Gorici so zgradili tak dom v Ločniku. Za tiste, ki sami zase ne morejo skrbeti, ker so kronično bolni, imamo bolnišnico usmiljenih bratov v ul. Diaz in sedaj pri Sv. Justu. Tudi v Trstu imajo slične ustanove. Po vseh mestih jih imajo. Ponекod prav lepe in dobro opremljene domove za stare in onemoglo. Marsikje je družba investirala res dokajšnje vsote v ta namen.

Sprva so tako rešitev prizadeti sprejeli z navdušenjem. Potem se je navdušenje poglelo in sedaj prehaja v odpor: starejše osebe ne marajo več v take domove. Razlog je psihološkega značaja. V takih domovih se čutijo za nekoristno breme človeške družbe, določeni, da vegetirajo, bolj kot živijo, v pričakovanju smrti. Oni pa si želijo še zmeraj toplino družine in zavesti, da so še za kaj na svetu, da si upajo vsaj zase poskrbeti, če ne morejo več za druge. Zato jih vidimo, kako rajši ostanejo na svojem stanovanju, četudi je neprimerno, malo ali nič ogrevano. Ob skromni penziji Socialnega skrbstva rajši trpijo doma pomanjkanje kot pa da imajo dostojno oskrbo v domovih onemoglih. Više cenijo zavest, da so še zmeraj svobodni ljudje in da lahko še zmeraj zase poskrbijo.

To je reakcija, na katero sociologi in družbeni delavci niso računali. V svoji materialistični miselnosti so menili, da človek potrebuje za svojo srečo le kruh in stanovanje. Zdaj so se uverili, da ni tako. Človek le ni samo konsumistično bitje. Materialistično gledanje na človeka je s tem dobilo veliko klofuto. Zaradi tega iščejo v zadnjih časih drugačnih rešitev. Tudi stari ljudem naj bi omogočili, da živijo doma v lastnem stanovanju, dokler so pokretni in morejo zase poskrbeti. Vsled tega so po nekaterih mestih začeli uvajati posebno socialno oskrbo starih ljudi po domovih. Socialne delavke obiskujejo take ljudi vsak dan ali vsaj večkrat na teden, da jim pomagajo pri težjih delih, da jim nakupijo, če ne morejo iz stanovanja, da jim pač pomagajo pri tistem delu, ki ga sami ne morejo več opravljati. S takšno rešitvijo so starejši ljudje bolj zadovoljni, ker se jim zdi bolj človeška.

Toda vse take rešitve pomenijo le hri-navsko pranje rok, če stari osebam ne nudimo tudi človeške ljubezni in tople besede. Poznam take osamljene ljudi, ki jim v materialnem oziru nič ne manjka. Toda tožijo: »Zakaj me nihče mojih ne obišče? Zakaj ni k meni vnukov in vnu- kinj?« Ob materialni preskrbi se bolj občutijo svojo človeško osamljenost in po- manjkanje ljubezni. Človek ne živi samo od kruha.

Bolj raste blagostanje v moderni družbi, bolj raste problem starih in pozabljenih oseb. Družba bolj ali manj skrbi za socialno pomoč. Toda kdo naj skrbi za lju- bezen. Samo mi kristjani, če smo kristja- ni. Cerkev je že zdavnaj vpleta med do- bra dela tudi obiskovanje bolnikov. Poziv- a nas, naj v imenu Kristusovom obisku- jemo in nudimo kosček krščanske ljubezni prav takim pozabljenim in ostarelim oseb- am doma ali v domovih onemoglih.

Tudi mladina naj na to pomisli, ki sicer zelo rada govori o ljubezni. K. H.

Pompidou bo šel v Peking

Elizejska palača je po svojem glasniku sporočila, da bo šel francoski predsednik Pompidou na uradni obisk na Kitajsko letos septembra. Ta obisk bo samo kronal že dolgoletna francoska prizadevanja po vzpostavitvi dobrih odnosov s tem azijskim kolosom. Vabilo je dal francoske- mu predsedniku začasni predsednik Ljud- ske republike Kitajske Tong-Pi-Wu. (Znano je, da Kitajska nima še pravega predse- dnika republike, odkar je bil odstavljen Liu-Sao-Si z vrhovnega mesta države; Maocetung pa je »samo« predsednik komunistične partije.)

Ze general De Gaulle je sanjal o svojem obisku v Pekingu, pa je moral prej odlo- žiti oblast. Francosko vlado pa so na Kitajskem že zastopali ministri André Malraux, Edgar Faure, Bettencourt ter v zadnjem času Maurice Schumann. S svo- jimi obiski so omenjeni vladni predstavniki Pariza gotovo pripravili pot svojemu predsedniku. In to tudi če bi bližnje vol- litve prinesle Franciji kake notranje spre- membe, kar pa ni tako verjetno.

Nasilje na Severnem Irskem

V Belfastu in ostalih mestih Severne Irske (Ulster) se vedno bolj nadaljuje grozno nasilje, ki se kaže v poostrenih spopadih in maščevalnih pohodih protestantskih in katoliških sil. Kaže, da se tu pripravlja evropski Vietnam, če se pravo-časno ne najdejo ustrežne rešitve.

Holandski katekizem

Pred poldrugim letom je v Mariboru izšel v slovenskem prevodu Holandski katekizem, ki so mu dali ime Krščansko oznanilo. Knjiga je naletala na izredno zani- manje in je kmalu pošla. Sedaj so jo natisnili v drugi izdaji in jo je mogoče dobiti po vseh knjigarnah.

Problemi evropske varnosti

Zadnje čase je evropska diplo- macija zelo živahna. Sestajajo se šefi vlad in zunanji ministri po- sameznih držav, obenem pa prisot- stujemo tudi raznim mednarod- nim konferencam, ki naj bi utrdi- le politično stanje v Evropi. Gre pravzaprav za nekako potrditev obstoječega stanja, nastalega po drugi svetovni vojni. Velesile so spoznale, da ne kaže več netiti ognja, ki ga je v Stalinovi dobi začela podpihovati prav sovjetska politika ogrožanja in ekspanziona- zma. Takrat seveda niti Zahod ni mogel stati mirno ob strani in prišlo je do znane hladne vojne, od berlinskega vprašanja do ma- džarske vstaje, od upora berlin- skih delavcev do poljske destali- nizacije.

Miru na ljubo seveda zahodne sile niso mogle izvesti nikakih in- terвенcij v prid zasužnjenim na- rodom. Zato smo bili kasneje še priča drugim pomembnim in obeh- nem tragičnim prelomnicam v so- dobnih evropski zgodovini. To so berlinski zid, češkoslovaška po- mlad in sovjetska zadušitev poku- sa svobode v Dubčkovski dobi. Vse ostalo je še stvar zadnjih nekaj let. Na eni strani imamo tako ustaljen »red« vzhodnega bloka, ki je vzrasel na sovjetskih bajone- tih in tankih, na drugi pa poskus poenotenja v demokraciji in večji avtonomiji zahodnega sveta.

Iz mnogoterih vzrokov pa se je tudi sovjetska zunanja politika hotela otresti imobilizma stalinov- ske dobe že pod Hruščevim, ko je začela s politiko smehljaja in groženj v isti sapi. Kuba, Viet- nam, Bližnji vzhod, Kongo itd. — to so bili večji mejniki prejšnje- ga desetletja. Tudi novi kremelj- ski veljaki z Brežnjevim na čelu se skušajo v zadnjih letih spet do- brikati Zahodu in zlasti Evropi. Sam Brežnjev je večkrat že pre- magal tradicionalno hladnost; do- volj, da spomnimo na velikodušne smehljaje in stiske rok med obisk- om v Franciji. Zdaj pa se že pripravlja na skorajšnji obisk v ZDA.

HELSINKI IN DUNAJ

V ta okvir splošnega hotenja po zbliznanju z Zahodom zlasti na evropskem področju se uvrščajo ne- davne diplomatske poteze. Znani so že predlogi nekdanjega poljske- ga zunanje ministra Rapackega o evropski varnosti in demilitari- zaciji. Prve poskuse imamo zato prav v sedanjih mednarodnih sre- čanjih na evropski ravni, ki se vršijo v Helsinkih in na Dunaju ter tudi v Ženevi.

V finski prestolnici zaseda že več mesecev pripravljajalna konfe- renca za evropsko varnost, ki se je poleg evropskih držav udeležu- jemo tudi ZDA. Na tem vseevrop- skem zasedanju sedijo skupaj predstavniki Sovjetske zveze in Francove Španije, Vzhodne in Za- hodne Nemčije, Husakove vazal- ne vlade in portugalskega režima Caetana, delegati San Marina in Vatikana itd. Veleposlaniški vseh nad tridesetih evropskih držav imajo nalogo pripraviti v dogled- nem času konferenco na vladni ravni za dejansko obravnavanje perečih problemov evropske var- nosti. Nekateri vidijo v tej konfe- renci le poskus zlasti sovjetskega bloka po utrditvi svojih polo- žaje v Evropi in zato priznanje dejanskega stanja. Po drugi strani pa je treba priznati, da zahodne

sile pritiskajo na vzhodni blok, naj dovoli svobodno kroženje lju- di in idej. V zadnjem času je sov- jetska delegacija končno sprejela nekaj načelnih zahtev te vrste, se- veda z nekaterimi omejitvami. Za- to je upati, da bo na tej konfe- renci — in tudi na oni na vladni ravni — le prišlo do nekaterih premikov, ne toliko v korist ve- silil, temveč zlasti za svobodnejšo in pravičnejšo izmenjavo ljudi in idej med obema blokoma.

Na Dunaju pa zaseda konferen- ca med državami Atlantskega in Varšavskega pakta za zmanjšanje vojaškega potenciala v Evropi. To

zasedanje je omejeno na države članice obeh vojaških blokov. Sov- jetski tabor sicer želi tudi to konferenco razširiti na celotno ev- ropsko področje, medtem ko at- lantske države vztrajajo na potre- bi omejitve (sicer bi imeli le dru- go izdajo helsinške konference). V obeh primerih je zanimivo stališče Romunije. Bukarešta želi bi- ti prisotna na dunajski konferen- ci, ker verjetno ne zaupa dovolj svojemu »matičnemu« taboru. To je že zgornjo dokazala tudi v Helsinkih, kjer je večkrat podče- rtila tezo po avtonomnem odloča- nju posameznih držav-udeleženk.

O aktivnem krščanstvu

Te dni je na novi univerzi v Trstu imel zanimivo predavanje pater Ernesto Balducci, znan italijanski teolog. Dvorana je bila nabito polna, večina pa je bila mla- dih.

Predavanje se je vrtilo okoli vprašanja, kakšen je ta naš čas, v kakšne nevarnosti nas postavlja in kje je naše mesto pri graditvi prihodnosti. Poudaril je med dru- gim, kako potrošniška družba pita človeka prav z vsem mogočim, samo zato, da bi ga pritrjala na popolno otopelost in po- neumljenje. Tako ljudje pozabljajo na živ- ljenjska vprašanja in krivice po svetu: re- klame so polne klicanja k ugodju, samo- všečnosti, karierizmu. Človek, ki nekaj ve- lja, je lepi, bogati, uspešni človek, ki mu vsi zavidajo! Zraven pa so vsaka pijača, vsaka odeja, vsaka britvica in milo že sim- boli sreče in zadovoljstva nad življenjem. Skratka, ljudje naj bi našli svoj mir in svojo izpolnitve v tem, kar jim vsiljuje propaganda. Sicer se sami komaj zavedajo svojega drsenja v plitvost, ker je ta proces perfidno in spretno organiziran pod ma- sko prijetnih, zabavnih, »neškodljivih« od- daj, filmov itd.

Seveda ta ubogi človek, ki so mu duhov- na hrana televizija, totocalcio, (Balducci ga imenuje — sobotna eshatologija), ne- deljski nogomet, ne vidi lastne stiske, še manj vidi svojega brata. Saj je že njegova družina miniaturni primer hladnega po- trošniškega sožitja brez vsebine.

Vzpredno s tem je predavatelj nakazal, kako so tisti, ki se danes najbolj boje, prav denarni magnati, nasilni oblastniki in vsi tvorniki množičnih goljufov in krivic, saj se zavedajo, da se počasi, a vztrajno, človek začanja prebujati.

Pater Balducci je name naredil globok vtis sicer tudi s svojim govorjenjem, saj

Medici v Kairu

Italijanski zunanji minister Medici je zelo dinamičen in to kaže tudi njegova zadnja »turneja« po prestolnicah arabskih držav. Medici je začel z obiskom v Kairu. Tu se je razgovarjal z zunanjim ministrom Zayatom, sprejel pa ga je tudi egiptov- ski predsednik Sadat. V razgovorih je Medici poudaril stališče rimske vlade v vprašanju Bližnjega vzhoda. Sedaj vse kaže, da se zanimanje zahodne diploma- cije obrača na porečje Nila in na Sueški prekop. Razumljivo, da so zahodne države zainteresirane na ponovni možnosti od- prtja prekopa, kar bi nedvomno prispe- valo k ekonomski stabilizaciji Evrope in ostalega sveta.

Medici je bil med drugim na obisku v Saudovi Arabiji, kjer ga je sprejel tudi kralj Feisal. Svojo pot bo minister nada- ljeval še v nekaterih manjših državah arabskega sveta.

je odličen govornik, a predvsem so mi padle v oči nekatere druge njegove zna- čilnosti.

Na primer to, da kljub svojim letom zna biti tako neomajno zaupljiv v boljši svet, da mimo vseh krivic, ki jih vidi, verjame v znajo šibkih, zatiranih, lačnih pravice. Predvsem pa s tem, da kot in- telektualec in teolog o božjem kraljestvu ne le govori med štirimi stenami, temveč ga pomaga graditi s svojimi lastnimi rokami. Ukvarja se z revnimi delavskimi otroki in z njihovimi družinami, s proble- mi njihovega obstoja, vzgoje, vključitve v družbo. In to dela ne z občutkom »pamet- nejšega« v službi svojih manjših bratov, ampak z odnosom dolžnika do vseh, ki so porinjeni na robove življenja.

Ob tem so mi prišli na misel vsi naši učitelji, profesorji in intelektualci, ki ne znajo najti časa za družbeno angažiranost. Nikoli se dodatno ne posvetijo težjim pri- merom učencev in jemljejo svojo službo kot uradovanje, ne kot poslanstvo. In po- rvih tega so mnogi izmed njih kristjani. Uredniki katoliških listov in revij pri njih zastonj moledujejo za prispevke; po klubi- h in krožkih predavajo vedno isti, po dvoranah delajo spet isti, v organizacijah spet isti. V središču tega garanja je nekaj mladih in nekaj starejših, ki se do zad- njega ne morejo oddahnuti ne umakniti, saj ni nikogar, ki bi jih nadomestil.

Prav tista sedanja generacija, ki je po svojem položaju najbolj poklicana k so- cialnemu in kulturnemu delu, je odsotna: s svojo visokostno kritiko, ki je še naj- večkrat samo slabo maskirana družbena indiferenca.

Mislím, da bi bil že skrajni čas, da se vsak krščanski izobraženec vpraša, kaj dela za skupnost. Službeno mesto in družina še nista dovolj: vsak nosi odgovornost tudi do svojega krščanskega občestva in ljudi nasploh. Vsak odgovarja za svojo fa- ro, za svoje okolje, za celotno tržiško Cerkev.

Kdor zna pisati, naj pride za pero in se loti dela, kdor zna delati za prosveto in med ljudmi, naj začne. In kdor misli, da je nezmožen za družbeno aktivnost, naj pomaga na svoj način vsem, ki delajo. (Sicer dvomim, da je kdo res nezmo- žen.) Vsi moramo skupno delati, veliko- dušno in odprto, s celim srcem, ne pa ta- ko, da se gremo inteligentno in kulturo (in krščanstvo!) samo doma. Poleg vsega je treba vedeti, da krščanstva »samo doma« ni: ali je povsod ali pa ga ni.

»Ne kdor govori: Gospod, Gospod...« Saj poznamo ta odlomek, ki velja prav za vsa- kega izmed članov Cerkev.

Tudi izobraženec je delavec, čeprav de- lavec brez žuljev. Ali sme biti njegovo živ- ljenje mirno in udobno ob vsem, kar ga kliče?

Delati in služiti: brez pomislekov in brez prestanka. To je vsebina krščanske lju- bezni.

A. R.

Slovenski mestni kaplani

ZUPNIJSKI SVETI IN SE KAJ

Videti je, da stari recept za obračunavanja medsebojnih odnosov ne drži več. Včasih smo veliko dali na to, da se »umazano perilo pere doma«. Sedaj pa imamo razne »selfservice«, ki ti vsakršno umazanijo zvrtničjo in ti jo čisto ter lepo dišečo vrnejo, pa čeprav nekoliko »scefrano«. Takemu skupnemu »selfservice-ju« bi lahko pristeli tudi današnje časopisje, saj se na ta »velk' zgun« obešajo problemi, o katerih bi človek sodil, da bi bilo boljše, ko bi se kje druge obravnavali.

Da mora slovenski duhovnik seči po tako skrajnem sredstvu javnega mnenja za podkrepitev svojega stališča nasproti svojemu predstojniku (župniku), je pač dokaz, da je tudi tam potrebno zračenje. Ne vem, zakaj so se ustanovili župnijski sveti (in kjer jih ni, zakaj jih še ni?). Ali bi ti ne bili najbolj pristojni, da ukrepajo o zadevah župnijske skupnosti? Ali je bolje, da postane katoliški tisk tribuna za razrednotenje katoliških načel bratstva in strpnosti?

Ob novem letu, ko se po župnih cerkvah bere statistika župnijskega občestva, smo v neki cerkvi poslušali dolge litanije vseh prejemkov in izdatkov do zadnje lire, ki jih je imel župnik z upravljanjem cerkvenega denarja in miloščine. Če se nam je po eni strani zdelo to naštevavanje dolgočasno in pedantno, smo po drugi strani občudovali vestnost in natančnost tistega župnika. Brez velike škode za javno obveščanje bi se pa tako naštevavanje prejemkov in izdatkov lahko omejilo na ožji krog župnijskega sveta. Župnik se tako pred pričami izvrstno zavaruje pred vsakršno kritiko o upravljanju cerkvenega imetja.

Grmade neprodane »Vita nuova« in odškodnina zanjo, raba cerkvenih paramentov za italijansko in slovensko bogoslužje, lepa slovensčina italijanskega župnika in kdo bi ga poslušal ter cel koš drugih argumentov spadajo še najbolj v razprave župnijskih svetov, kjer sta seveda prisotni obe narodnosti. Stroške za nabavo novih knjig za slovensko bogoslužje je jasno, da ne more in ne sme nositi sam slovenski dušni pastir. Treba mu je kako pomagati, kar tudi spada k razpravi v okviru župnijskega sveta.

Ker se je že sprožil strojček o župnijskih svetih, naj dodam še to. Zamisel, da se tudi laik obojega spola pritegnejo k branju mašnih beril je dobra, a je v nekaterih cerkvah sploh niso vpeljali. Morda zato, ker ni primernih ljudi? Gotovo bi se našli, zato se pri sestankih župnijskih svetov lahko organizira priprava določene skupine lectorjev obojega spola, ki bi se zvrstila v teku cerkvenega leta, da ne bomo poslušali vedno istih glasov, saj raznolikost popestri. Seveda se dober lector ne postane od danes do jutri, potrebna je vaja kot za vsako drugo delo.

Pa še nekaj. Nekateri naši duhovniki so po zgledu drugih vpeljali navado podajanja rok v znak sprevale. Ne vem, če je to kdove kakšna pridobitev. Kdor mi ni naklonjen, se bo verjetno umaknil čim dalje proč od mene, in tako si navadno podajamo roke čisto neznan, indiferentni ljudje. Kaj pravite k temu?

Naj bo ta skromen prispevek k javni debati, ki jo je sprožil G. Dušan Jakomin v Katoliškem glasu 11. januarja letos, za neprijeten vtis, ki človeka odbija, ko vidi, da tudi med cerkvenimi ljudmi ni pravega soglasja. Da ne omenjam sv. Pavla, ki

opominja: »Bratovsko se med seboj ljubite; v spoštovanju drug drugemu proujte!«

V. F., Trst

S člankarjem se ne ujemamo, da je razpravljanje o javnih problemih krajevnih cerkev že »razrednotenje katoliških načel bratstva in strpnosti«. Nasprotno, mnenja smo, da je o javnih in skupnih problemih prav tudi jasno razpravljati in pisati, seveda v dostojni obliki. Boljše je, da javno poverno, kakor pa da se za hrbtno opravljamo. (Ured.)

★

SAMO OČIŠČENJE?

»Pokaži se duhovniku in prinesi za svoje očiščene dar« (Mr 1, 44).

Ce je gobavost simbol greha, je očiščanje od gob podoba spovedi. In vendar ni samo to! Spoved je veliko več!

Ne gre samo za očiščanje, ampak bolj za ozdravljenje. Spoved ni nekaj negativnega, ampak nekaj zelo pozitivnega.

Ni samo bežno kesanje, ampak predvsem spreobrnenje in novo življenje.

Ni toliko mehanično naštevavanje, temveč bolj osebno srečanje s Kristusom. In po njem z Očetom — spet sinovi, in z brati — spet pobotani, in s Cerkvijo — spet spravljani: za novo, lepše življenje.

★

Blagoslovitev „Slovenika“ in romanje v Rim

V dneh 19. in 20. junija bo v Rimu slovesen zaključek 1200-letnice pokristjanjenja Slovencev. Ob tej priložnosti bodo tudi blagoslovili slovenski zavod v Rimu »Slovenik«. Za to priliko se pripravlja vseslovensko romanje in Rim. Otvoritev se bodo udeležili vsi slovenski škofje in tudi naš goriški nadškof. Slovenski romarji bodo prišli iz Slovenije, zamejstva in iz izseljenstva.

Prijava k slovesnostim stane 6.000 lir in vsak romar bo zato dobil knjigo »Vodnik po Italiji«, knjižico s sporedom slavlja ter pozneje spominsko knjigo ali pa skupinsko sliko. Na sporedu je ob tem praznovanju vrsta srečanij, uradna otvoritev za voda in sprejem pri sv. očetu.

Izdali bodo tudi spominsko medaljo, ki jo je izdelal akademski slikar France Gorše. Na eni strani je upodobljena glava Pavla VI. obkrožena z napisom »Sloveniae filii Petro fideles 1200« (Ob 1200-letnici Petru zvesti Slovenci); na drugi strani pa je poslopje Slovenika z napisom »Slovenik 1973 - Pavel VI.« Kdor bo želel, lahko že ob vpisu naroči to medaljo; navadna stane 3.000, srebrna 6.000 lir.

Vodstvo Slovenika pristrčno vabi naše ljudi od vsepoveda na ta slovesni zaključek 1200. jubileja.

Ali se bomo te slovesnosti udeležili tudi goriški Slovenci? Prav gotovo, saj smo Rimu krajevno najbližji. Kako pa? Neka-

opraviti tako imenovano »vizitacijo«. Sedanjim nadškofom msgr. Cocolin pa z vizitacijami ni še začel, čeprav že pet let vodi goriško škofijo. Svoj odlog z vizitacijami utemeljuje z dejstvom, da je treba način vizitacij spremeniti in ga posodobiti. V ta namen posebna komisija že dalj časa proučuje, kako naj bi se vršile škofijske vizitacije za naprej. A ni še prišla do praktičnih zaključkov. Zato bo vprašanje še naprej studirala. Prav tako ni še zrelo vprašanje župnijskih pastoralnih svetov. Tudi glede tega bo pastoralna komisija še naprej proučevala, kako in kaj pa tudi kdaj.

Kot je videti, se je škofijski duhovski svet dotaknil raznih važnih vprašanj dušnega pastirstva, a ni razen enega nobenega rešil. Zdi se, da bi bilo potrebno nekatere zadeve le rešiti, med temi zlasti vprašanje škofijskih vizitacij. Če ni še novih načinov, naj se vršijo po starem. Mnenja smo, da rajši po starem kot pa nič, kakor zdaj.

»Pastirček« št. 5

Izšla je 5. številka »Pastirčka« in se tako rekoč že prevesnila na drugo polovico šolskega leta. Tako pravi urednik v uvodni besedi. Franc Jeza nadaljuje s svojo povestjo o Sparunovih dogodivščinah z Obrti. Sedaj vsi že trepetamo zanj, ko je padel v trde vezi Obrov. Učiteljica Zora Saksida pozdravlja na ljubek način s svojimi učenci siničko, ki je spet zapela na drevesu pod oknom učilnice. Ljubka Sorli pripoveduje v svoji pesmi »V Gorici« zgodbo davnih dob, ko je goriški Travnjak bil res zelen in je Neptunov vodnjak sredi njega doživel »dobrega manj kot zlega«. Na silno zanimiv način popisuje Hans Wilhems potovanje in dogodivščine rdečega krvnega telesca po človeškem organizmu. Sledi kotiček za najmlajše z zanimivimi slikarji in pesniki. Mali umetniki se predstavljajo bralcem in tokrat spoznamo pridno umetnico iz Dola Majdo Boneta.

Kako je s starši in sestro plezal na Kriške pode, nam pripoveduje Igor Skamperle, učenec 5. razreda pri Sv. Ivanu v Trstu. Nič manj zanimiv ni dopis o otrokih po župnijah, ki ga s skupnimi močmi sestavlja Jože in Aleš. Tomek je prispeval pesmico Moj dom. V Pastirčku ne sme manjkati skavtski kotiček, ki nam tokrat preko Ive in Premišljenega gamsa pripoveduje zanimivosti skavtskega življenja na taborjenju. Sledi še stran o športu in novih igrah. Darina Konc nadaljuje svojo mladinsko povest Med gorami. Predzadnja stran Pastirčka prinaša pesem F. Prešerna »Soldaška«, ki jo je uglasbil P. Menk. Pastirčka zaključujejo dopisi otrok in uganke. - Z. P.

Nenadna smrt

7. februarja je nenadoma umrl v 51 letu starosti kapucin p. Gabrijel Cesnik. Pogreb bo v petek ob 15. uri iz cerkve na Montuzzi v Trstu.

teri bodo odšli z lastnimi prevoznimi sredstvi ali z vlakom v Rim in si tam oskrbeli prenočišče, nato pa se bodo udeležili skupnih slovesnosti. Slovenska duhovnja v Gorici in Apostolstvo sv. Cirila in Metoda skupno pripravljata romanje za Gorico in podeželje. Zato prosimo tiste, ki bi se radi romanja udeležili, da se javijo v zakristiji cerkve sv. Ivana pred ali po sveti maši, ki je vsak dan med tednom ob 19.30 in ob nedeljah ob 8. in 12. uri, tel. 83515.

Prijaviti se je treba čimprej, najkasneje do konca februarja, da si lahko zagotovimo prenočišča v Rimu. Romanje bo trajalo od nedelje 17. do četrta 21. junija. Cena okrog 30.000 lir.

Važna interpelacija

ob 10-letnici deželne statuta

Ob desetletnici deželne statuta je deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Stoka vložil na deželni odbor posebno interpelacijo, v kateri sprašuje deželne organe, kakšne korake nameravajo napraviti za ureditev problemov, ki še danes tarejo slovensko narodnostno skupnost, čeprav je minilo že 28 let, kar je padla diktatura in 10 let, kar je nastala dežela Furlanija-Juljska Benečija. Naš deželni svetovalec prizna, da je deželni odbor pokazal včasih dobro voljo glede slovenskih vprašanj, čeprav mu to ni bilo lahko, saj je 3. člen deželne statuta zelo programatičen in sploh ne omenja slovenske manjšine; toda od dobre volje je treba preiti na konkretna dejanja, na globalno zaščito slovenske narodnostne skupnosti. V ta namen sta tudi SDZ ter Slovenska skupnost vložili poseben zakonski osnutek v rimskem parlamentu ter v deželnem svetu.

Interpelacija je naletela na velik odmev v deželnem političnem življenju ter v slovenskem političnem prostoru, ker je bila edini odločen in pošten glas ob slovenskem praznovanju desetletnice deželne statuta. Samo naše predstavništvo je ob tem dogodku jasno pokazalo s prstom na našo nerešeno narodnostno problematiko, medtem ko sta se PSI in PCI omejila le na splošno problematiko ob imenovanju desetletnici. V svojem svečanem govoru v dvorani deželne statuta pa ni predsednik Ribezzi imel sploh za potrebno, da bi se v svojem sicer dolgem govoru vsaj z besedico spomnil slovenske narodnostne skupnosti. Mislimo da tak predsednik ni na mestu v narodnostno mešani deželi kot je naša. (Ured.)

OKNO V DANAŠNJI SVET

Nov obred za zakrament sv. maziljenja

Zadnji koncil je sklenil, naj se preuredijo obredi sv. zakramentov tako, da bodo bolj dostopni umevanju vernikov in bolj v skladu s čutenjem današnjega človeka. To delo opravljata sedaj kongregacija za bogočastje in liturgijo. Ta kongregacija je obnovila obrede že raznih zakramentov, med zadnjimi na vrsti je bil zakrament sv. maziljenja. Lani dne 30. novembra je sv. oče Pavel VI. odobril novi obred, v petek 19. januarja letos pa je L'Osservatore Romano objavil tozadevno apostolsko konstitucijo, ki se začne z besedami »Sacram unctioem infirmorum« ali »Svetozakrament bolnikov«. V tej konstituciji je opisana zgodovina tega zakramenta v katoliški cerkvi. Nato sledijo določila, kako naj se ta zakrament deli od sedaj naprej v rimsko katoliškem delu Cerkev, kajti predpis ne velja za Cerkev vzhodnega obreda.

Novost obreda je predvsem v tem, da se bo kot pri drugih zakramentih rabil živi jezik, duhovnik bo mazilil bolnika samo na čelu in na dlaneh rok, rabi se bo smelo tudi olje, ki ni oljivo, da je le rastlinsko. Če je sila, bo duhovnik lahko tudi sam posvetil olje za podelitev tega zakramenta, redno pa bo sv. olje posvetil škof na veliki četrtek kot do zdaj. Zakrament maziljenja bolnikov, kot je novo ime za ta zakrament, se bo smel podeliti bolnikom, ki so nevarno bolni. Pri tem bo duhovnik rabil tole slovo: »Po tem svetem maziljenju in po svojem neskončnem usmiljenju naj ti Gospod pomaga z milostjo Sv. Duha in te, očiščenega grehov, reši in te milostno podpira.«

Zelja sv. Cerkev je tudi, naj bi bolniki ne odlašali s tem zakramentom, temveč naj bi ga pobožno sprejeli v vsaki težji boleznini.

Mesto, ki ne bo brez Boga

Poljski komunisti so po vojni zgradili novo industrijsko mesto, ki so mu dali ime Nova Huta. To je velik center težke industrije; sedaj ima že 100.000 prebivalcev. Državne oblasti so hotele, naj bi bilo »zgodno« delavsko mesto nove Poljske. Zato so določili, da v njem ne sme biti cerkve ali svetišča, kakor da bi bila božja hiša skrumba delavskih hiš in tovarn. Toda delavci Nove Hute so bili drugačnega mnenja: hoteli so imeti tudi cerkev. Zato so najprej postavili križ na terenu, ki so ga izbrali za novo cerkev. Policija je ponoči križ odstranila. Postavili so novega. Ko so tudi tega odstranili, so delavci postavili tretjega, dosti večjega in ga čuvali noč in dan. Prišlo je do spopada s policijo in do velike ljudske manifestacije, ko so hoteli odstraniti tudi ta tretji križ. Bili so tudi mrtvi. Oblast se je morala vdati ljudski volji.

Ljudje so začeli graditi novo cerkev, ki so si jo zamislili velikansko, saj bo edina cerkev za 100.000 ljudi. Pet let jo že gradijo in potrebni bosta še dve, da bo končana. Ker oblast bojkotira gradnjo cerkve, ne dobijo nikjer cementa, železa in drugega gradbenega materiala; vse morajo kupovati na črni borzi za devize. Tudi strojev ne smejo rabiti, ker so last države. Zato delavci opravljajo vse delo z rokami in samokolnicami. Le zadnji čas so s pomočjo darov z Dunaja kupili nekaj

Literarne vaje št. 3

Izšlo je tretja številka dijaškega glasila »Literarne vaje«, letnik XXIV. Revija je glasilo tržiških srednjih šol in v njej ni nobenega članka goriških dijakov. Morda je to hiba za dijaško revijo, ki bi brez posebnih težav lahko bila vez med tržiškimi in goriškimi dijaki. Ti slednji zadnja leta izdajajo svoje glasilo »Misela«, ki izhaja razmnoženo na ciklostilu. Sodim, da bi mirno kak prispevek iz »Misela« lahko poslali tudi »Literarnim vajam« v Trst, ki imajo kot tiskano glasilo večjo veljavo kot ciklostiliran list. Vendar je to zadeva dijakov samih. Tako eni kot drugi trdijo, da ni izmenjave mnenj med goriškimi in tržiškimi šolami, da se med seboj ne poznajo. Imate »Misela«, imate »Literarne vaje«. Vsaj na literarnem polju sodelujte med seboj in se spoznajte!

Vsebinska zadnje številke »Literarnih vaje« je pestra in vsebuje prozo, nekaj pesmi, nekaj poljudnih člankov. Zanimiv je prispevek »Pogovor z mladimi«, ki prinaša odgovore dijakov I. razreda učiteljskega na več zastavljenih vprašanj v zvezi s šolo, družino, vzgojo. Številko zaključuje »Kulturne novice«. (r+r)

strojev. Arhitekt in drugi tehniko vedo, da po končanem delu pri cerkvi ne bodo dobili novega dela. Vendar vsi vztrajajo in hočejo imeti cerkev. Medtem se že zbirajo v nedokončani cerkvi, kjer je vsako nedeljo po 12 maš. Pri vsaki je navzočih po več tisoč vernikov.

V Novi Huti vstaja cerkev, ki bo res »po ljudski volji«. Bog daj srečo pogumnim poljskim delavcem!

Slovenski bogoslovci

Ob koncu leta 1972 je bilo na ljubljanski teološki fakulteti 337 slušateljev in sicer: iz ljubljanske nadškofije 92, iz mariborske 97, iz Slov. Primorja 36, iz Su- botice 1.

Redovniki so bili takole zastopani: cistercijanci so imeli dva bogoslovca, dominikanci enega, frančiškani 16, kapucini 2, križniki 4, lazaristi 10, minoriti 27, misijonarji Srca Jezusovega enega, salezjanci 26. Teološko fakulteto obiskuje še 13 redovnic in 9 laikov.

Za normalne teološke študije je potrebnih šest let, za doktorat iz bogoslovja pa sedem. Bogoslovci prvih treh letnikov so vsi v Ljubljani, bogoslovci iz naslednjih letnikov pa deloma v Ljubljani, deloma v Mariboru. Nekaj slovenskih bogoslovcev študira v inozemstvu. Enega izmed teh, Ivana Rojnika, je posvetil v mašnika sv. oče 6. januarja letos, ko je pri Sv. Petru posvetil večje število novomašnikov, predvsem iz misijonskih dežel.

DAROVI

Za Slomškov dom v Bazovici: Jože Marc 1.500; družina Komar v spomin Olge Metlika 2.500 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Z GORIŠKEGA

Ob sestanku v Doberdobu

V Doberdobu je bil v nedeljo 28. januarja sestanek, ki ga je organizirala levičarska Zveza za krajevno avtonomije. Sestanek so se udeležili razni izvoljeni predstavniki na deželnem, pokrajinskem in občinskem ravni, med njimi pokrajinska svetovalka Marija Ferletičeva, goriški občinski odbornik dr. Paulin in Emil Radetič, ki je v deželni komisiji za gorska področja. Marija Ferletičeva je prisotne opozorila tudi na kočljive probleme, ki jih prinaša državni zakon št. 865/71 v zvezi z razlaščenjem posebej slovenske zemlje. Sestanek, na katerem so imeli glavna poročila in glavno besedo levičarsko usmerjeni predstavniki, je bil žal le v italijansčini, kljub temu, da je bila velika večina prisotnih slovenskega jezika. Le redki posamezniki so govorili v svojem materinem jeziku.

O težkem problemu gorskih skupnosti bomo v kratkem objavili stališča goriške SDZ in tržiške Slovenske skupnosti.

OBCNI ZBOR

društva »Mirko Filej« - Gorica

bo v ponedeljek 12. februarja ob 20. uri v prvem sklicanju in ob 20.30 v drugem sklicanju v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici s sledečim dnevnim redom:

1. poročila odbornikov
2. spremembe pravil
3. volitev novega odbora
4. slučajnosti.

Vabljeni vsi člani in prijatelji društva.

Za dvojezično uradovanje v slovenskih občinah

Na Goriškem imamo tri občine, ki jih štejemo za »slovenske«. To so Sovodnje, Števerjan in Doberdob. Uradovanje na teh občinah pa je najbrž različno, kajti dopisi na uradništva časopisov prihajajo eni v slovensčini, drugi v italijansčini. Iz Sovodnje, kjer imajo slovenskega tajnika dr. Stefana Bukovca, prihajajo dopisi redno v slovensčini; tudi števerjanska občina se trudi, da bi dopisovala v slovensčini, četrta imajo trenutno tajnika, ki ni Slovenec; iz Doberdoba pa prihajajo dopisi v italijansčini. Res je, da imajo v Doberdobu tajnika, ki ni Slovenec; toda imajo uradnike, ki so Slovenci. Zakaj bi uradnih dopisov ne prevajali sami v slovensčino in jih v svojem prevodu pošiljali slovenskim strankam? Najprej vpeljimo dvojezičnost sami doma, da jo bomo lahko zahtevali tudi drugod.

Sklepi Duhovskega sveta

V Gorici je 22. in 24. januarja zasedal škofijski duhovski svet, ki je obravnaval vrsto zadev. Predvsem so se razgovorili o vsklajevanju izobrazbe duhovnikov s potrebami časa. V ta namen bodo vsako leto ob koncu septembra dvodnevni tečaj, vsak mesec pa poldnevno študijsko srečanje. Začeli bi s proučevanjem koncilске konstitucije »Lumen gentium«, ki govori o Cerkvji.

Zatem so svetovalci govorili o načrtu za dušno pastirstvo v goriški nadškofiji. V ta namen naj se najprej izvede posebna anketa, kot jo predvideva tudi italijanska škofovska konferenca. Tretja točka razprave je bila ustanovitev posebnega dušnopastirskega centra na škofiji. Za sedaj so odločili, naj bo imenovan vsaj en duhovnik, ki bo koordiniral dušnopastirske pobude v škofiji.

Duhovski svet je nato prešel k obravnavanju škofijske vizitacije. Ze od tridentinskega koncila dalje je zaukazano, da mora vsak škof vsaj pet let obiskati sleherni župnijo v škofiji, to je

Zlati jubilej

S praznikom sv. Treh kraljev je Rozalija Čičigaj prenehala orglati pri slovenski službi božji pri Novem sv. Antonu v Trstu. Čez nekaj mesecev bi dosegla petdesetletnico svoje službe.

Že leta 1918 je stobila v zbor, ki je pel pri slovenski maši v tej cerkvi. Zaradi nasilnosti fašizma je bilo že leta 1920 ukinjeno vse, kar je bilo slovenskega v tej cerkvi. Slovenski kaplan Franc Guštin, ki je bil ob enem voditelj družbe Marije Milostljive, je poskrbel, da mu je duhovni sobrat kaplan Selinger prevedel več melodij slovenskih pesmi pod latinsko besedilo. Tako je kljub prepovedi od strani oblasti donela v cerkvi slovenska pesem, čeprav samo po napevih. Pridigo pa je imel takoj po maši v dvorani nad zakristijo.

V času med prvo in drugo svetovno vojno je gdč. Čičigaj sama orglala, učila in vodila številni ženski zbor, ki je latinsko

govor nadaljevali po skupnem kosilu. Zlasti je prišel do izraza problem, kako naj med sabo uresničimo krščansko skupnost, saj smo si v naši organizaciji vsi vedno želeli bratske povezanosti. V tem duhu smo tudi imeli skupno bogoslužje, ki je izzvenelo kot doživet zaključek celodnevnega premišljevanja.

Glavna zasluga za to, da smo s tega srečanja odhajali bolj povezani kot ob prihodu, gre bratu Pavletu. Znal nam je posredovati še najprej svojo globoko in življenjsko vero, zatem pa tudi svoje izkušnje o pravem krščanskem — torej komunitarnem, občestvenem življenju med mladimi. Skupaj smo začeli odkrivati, da znamo čisto drugače slediti predavanju, pogovoru, maši, če se ob enem čutimo povezani v iskreni želji, da bi bili bolj kristjani, bolj bratje. Da tudi naša organizacija ne bo tisto, kar more biti, dokler se ne bomo vsi s svojim življenjem trudili, da uresničimo med seboj občestvo ljubezni.

Vse težave, ki jih imamo pri skavtizmu, so se strnile v eno osnovno spoznanje: več krščanskega duha nam je vsem treba! Za enotno udarno moč pri delu na terenu, za uspehe je treba najprej biti eno. Skavti in skavtinje imamo nemalo težav, ki se včasih zdijo celo nepremostljive: probleme z mlajšimi, med seboj, pomanjkanje časa, znanja, možnosti. Potrebe so velike, nas je malo.

Menimo pa, da bomo vse lažje in bolj prav reševali, če bomo živeli iz vere. Starejši moramo s svojim vzgledom in s svojo povezanostjo izpričevati mlajšim to, kar je naš ideal. Tako bo naša organizacija pognala korenine v vseh, ki še niso prerasli površnosti in plitvosti.

To je tudi naša osnovna želja: da bi vsi, za katere se trudimo, postali ne le sodobne, samostojne, koristne osebnosti, ampak tudi kristjani, ki bodo svoje življenje znali prekvapati s Kristusom. Zato pa bi radi zares začeli — in še najprej pri sebi!

A. R.

ZA KMETOVALCE

Še je čas za zimsko škropljenje drevja

Na sadnem drevju prezimijo številne boleznice in škodljivci, ki jih lahko uničimo preden začne drevje odganjati. Primeren trenutek je v mesecu februarju, ko brsti nekoliko nabreknejo.

Na koščicah sadju (breskve, marelice, češnje) uničimo jajčeca listnih uš, kaparje in rdečega pajka z barijevim polisulfidom (polisulfuro di bario), kateremu je primičan paration. Proti koderavosti listov, luknjičavosti ali smolikavosti, proti rjavi gnilobi plodov in lesnemu raku pa rabimo ziram, TMTD ali captan.

Na pečkatem sadju (jablane, hruške) lahko uničimo kaparje, jajčeca listnih uš, jajčeca zimskega pedica, bolšice in razne večje pravtako z barijevim polisulfidom, dočim proti škrlupu in lesnemu raku rabimo bakreno brozgo (poltiglia bordolese industriale) ali bakreni oksiklorid (osicloruro di rame).

Pri uporabi ne smemo mešati polisulfida z bakreno brozgo; rajši jih škropimo v presledku enega tedna. Ziram pa lahko mešamo z vsemi omenjenimi sredstvi.

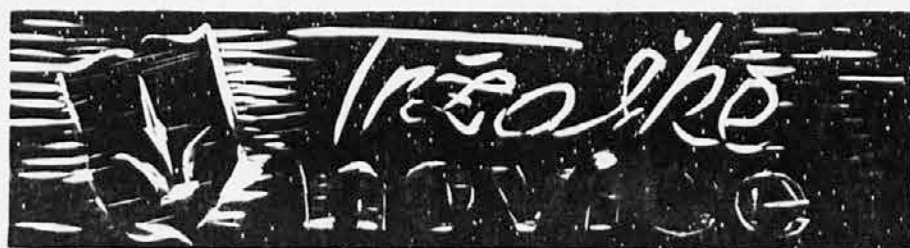
Za škropljenje izberemo miren in lep dan ter po možnosti jutranje ure, ko je drevje še vlažno. Takrat namreč škropivo boljše prodre v razpoke lubja. Škropimo najprej deblo, nato veje, tako temeljito, da so mokre na vseh straneh.

Inž. Janko Košir

KATOLIŠKI DOMOVI

V decembru 1972 je Apostolstvo molitve na Primorskem molilo za ta namen: »Da bi bili naši katoliški domovi visoka šola krščanske vzgoje za našo mladino.« Ne vem, če je kdo od čitateljev to opazil in za to tudi molil. In vendar je to važen namen. Vsi, ki imamo domove na Primorskem bi morali pomisliti, da so zato nastali, da bi pomagali ohranjati vero in vzgajati mladino v krščanskem duhu. Ali zares služijo temu namenu? Res pomagajo naši mladini ohranjati vero v Boga in vzgajajo s svojim kulturnim delom našo mladino v krščanskem duhu? Dopolnjujejo vzgojno delo staršev in šole? Ustvarjajo požrtvovalne ljudi, ki bodo pripravljene služiti narodu in Bogu?

Tudi na to kaj pomislimo na pragu novega leta. Bodočnost Primorske je odvisna od požrtvovalne mladine, ki po zgledu naših prednikov resno vzame verske, narodne in kulturne vrednote. (Števerjanski vestnik, januarja 1973).

Skupna Prešernova proslava v Bregu

V okviru prireditev ob otvoritvi nove telovadnice je bila v nedeljo popoldne osrednja Prešernova proslava, na kateri so sodelovala vsa glavna krajevna prosvetna društva v občini in sicer iz Boršta, Boljunca, Doline, Mačkovelj in Ricmanj ter srednja šola »S. Gregorčič«. Za to priložnost se je v prostorni telovadnici zbralo izredno veliko število ljudi, ki so pozorno sledili obsežnemu programu.

Po pozdravu župana dolinske občine,

PREŠERNOVO PROSLAVO

priredi društvo »Veliko Gradišče« v soboto 10. februarja ob 20.30 v srenjski hiši v GROČANI. Sodelujejo: vaška mladina, moški zbor iz Divače in sekstet »Planika«.

ki je prevzela pokroviteljstvo nad proslavo, je o pomenu Prešerna zlasti za naše ljudi in za našo razmere spregovorila ga. Nerina Draščič-Svab. Nato so stopili na oder učenci dolinske srednje šole, ki so pod vodstvom prof. Marte Kocjančič odpeli tri pesmi. Sledil je nastop mešanega pevskega zbora iz Mačkovelj pod vodstvom g. Dušana Jakomina, mešanega pevskega zbora iz Boršta pod vodstvom Draga Petarosa, mešanega in tamburaškega zbora iz Boljunca pod vodstvom Draga Žerjala ter moškega pevskega zbora iz Doline pod vodstvom Ignacija Ote. Vmes je recitala pesnica Irena Žerjal-Pučnik; igralski skupini iz Boljunca in Boršta sta zaigrali dve zabavni enodejanki, od katerih je bila posebno posrečena »Čudezna kupčija«. V začetku, med odmori in na koncu pa je igral zabavni ansambel iz Ricmanj.

Prireditev je potekala ob prijetnem razpoloženju in zadoščanju, da je prišlo končno do skupnega sodelovanja med raznimi prosvetnimi društvi v občini. Tako je prišlo do izraza tudi dejstvo, da je v Bregu precej aktivnih kulturnih jeder, ki vsako v svojem delokrogu pomaga ohranjati naš obstoj in voljo do življenja nam tem izpostavljenem področju.

† sestra Jožefa Jurca

V Trstu je dne 29. januarja umrla šolska sestra Jožefa Jurca. Doma je bila v Volčjega grada pri Komnu. Prihodnji bomo o tej blagi sestri kaj več povedali. Bog ji daj obilno plačilo za njena dobra dela.

Srečanje s Francetom Vodnikom

V soboto 3. februarja je bil gost Slov. kult. kluba v Trstu znani kulturni delavec France Vodnik. Za uvod je Ivo Jevnikar predstavil predavatelja in njegovo delo. Zatem je potekala sproščena diskusija o raznih problemih. V poštev so prišla vprašanja s področja literature (zvedeli smo dragocene novosti o Srečku Kosovelu, ki ga je France Vodnik osebno poznal), politike in kulture. Iz vseh odgovorov predavatelja je vel dih svežine in živahnosti, predvsem pa smo občutili resničen stik s človekom, ki se razdaja za slovenstvo in nam zna prepričljivo govoriti o mladosti, ki je srce življenja. Kajti mladost niso le določena leta, ampak odnos do bodočnosti. Prihodnji bomo imeli v okviru Prešernove proslave recitacije in literarni večer. Vabljeni!

Noba občinska telovadnica v Dolini

Minulo soboto so ob prisotnosti predstavnikov oblasti, športnih in kulturnih društev ter številnega občinstva odprli novo telovadnico v okviru športnega centra občine Dolina. Po priložnostnem nagovoru župana Dušana Lovrihe je novi objekt blagoslovil dolinski župnik Albin Grmek. Tako so domači športniki po večletnih prizadevanjih, ki so jih podprli vsi kra-

jevni politični činitelji od občinskega odbora pa do svetovalcev Slovenske skupnosti in drugih, prišli do prepotrebne pokritega igrišča za odbojko in košarko in lahko atletiko sploh. Telovadnica meri v dolžino 30,5 m, v širino 18 m in v višino 7,5 m. Zgradilo jo je podjetje de Mottoni iz Trsta po načrtu inž. Costa. V njej je prostora tudi za 250 gledalcev.

Korenite spremembe v vodstvu PSI v Trstu

Demartinovci, ki jih je v tržaškem krogu vodil deželni svetovalec Pittoni, so morali predati vodstvo predstavnikom drugih struj in preiti v opozicijo. Ker so vsi slovenski socialisti pristaši Pittonijeve struje, bodo morali tudi oni v opozicijo. Tako se je zgodilo, da ni v sedanjem vodstvu PSI v Trstu niti enega Slovence! Se en dokaz več, da so Slovenci v kateri koli italijanski stranki le rezervat, katerega glavna naloga je lov na glasove slovenskih volivcev. Se en dokaz tudi, da bi brez naših slovenskih političnih organizacij bila pri nas res velika politična in torej tudi narodnostna revščina. In končno še to: zmeraj je bila fratelanca naš narodni grobar. Socialistična stranka je to dokazala še enkrat, tako v Trstu kot v Gorici, saj je slovenske člane povsod izločila iz ožjih vodstev. Zdi se, da so ji v napoto.

SLOMSKOV DOM

priredi v nedeljo 11. februarja ob 17^h v kino dvorani v BAZOVICI

PREŠERNOVO PROSLAVO

Sodelujejo: »Fantje izpod Grmade«, mladina Slomškovega doma z recitacijami, ansambel »Kondor«, sekstet »Planika« iz Gročane, domači cerkveni pevski zbor, harmonikarski ansambel in otroški zbor »Slomšek«.

† Jakob Oficija

Na svečnico smo pospremili k zadnjemu počitku Jakoba Oficija, ki je nenadoma preminil 31. januarja. Pokojni je bil človek blagega značaja in je vse svoje življenje posvetil delu in družini. Po poklicu trgovec je bil zelo čisljan in priljubljen pri vseh, ki so ga poznali. Ženi Stani Oficiji-Kopitar ter hčerkama naše iskreno sožalje.

Amaterski oder Prosek-Kontovel

V nedeljo 28. januarja je amaterski oder Prosek-Kontovel zaigral pred domačim občinstvom veseloigro B. Nušiča »Emancipirane žene«. To je bila prva letošnja uprizoritev amaterskega odra, ki deluje že dolgo vrsto let. Nedeljski nastop je dokazal solidnost ansambla, saj je nastopilo zelo število mladih amaterjev, ki so uspešno izvedli to precej zahtevno igro. Režiral je član Stalnega SG Stane Raztresen, pomagala mu je Nadja Stoka.

Občna zbora »Bora« in »Poleta«

V ponedeljek 29. januarja je bil redni občni zbor SZ »Bora«. Poročila so podali predsednik Pertot, tajnik Sušteršič in blagajnik Avguštinčič. Sledila je živahna debata in izvolitev novega odbora, ki je tako sestavljen: predsednik Stanko Pertot, podpredsednik Franko Vitez, tajnik Odo Kalan, blagajnik Emil Gombač; odborniki: Igor Može, Izток Furlan, Karel Avguštinčič; nadzorni odbor: Vladimir Deško, Dušan Košuta, Jože Cesar.

Istega dne je bil na Opčinah 5. redni občni zbor tamkajšnjega športnega društva »Polet«. Predsednik društva Egon Kraus je prebral predsedniško poročilo, sledila so poročila košarkarskega in kotarkarskega odseka ter blagajniško poročilo. Razpravi je sledila razrešnica in volitve novega odbora.

Zbor »Emil Adamič« v Nabrežini

V dvorani prosvetnega društva »Igo Gruden« v Nabrežini je nastopil v nedeljo 28. januarja učiteljski pevski zbor »Emil Adamič« iz Slovenije. Zbor sestavljajo pevci in pevke, ki so skoro vsi pevovodje; za seboj ima že dolgo tradicijo in je žel mnogo uspehov.

60-članski zbor je pod vodstvom dirigenta Branka Rajsterja odpel več pesmi, umetne in ljudske, in navdušil zelo številno občinstvo. Priložnostne nagovore sta imela tajnik SPZ Miro Kapelj in predstavnik društva »Igo Gruden« prof. Sergej Radovič.

Premiera Stalnega SG

»Kralj gora in ljudomrznik«, romantična igra s petjem in plesom, je četrta abonmajska predstava v letošnjem repertoarju Stalnega SG. Premiera je bila v petek 2. februarja.

Delo Ferdinanda Raimunda je, kot pove podnaslov, prežeto z romantičnim duhom. Realni svet se prepleta s čarobnim svetom, v katerem nastopajo pravljčna bitja. Komične situacije zabavajo občinstvo, iz celote pa izhaja več naukov.

Solski otroci zavarovani proti nezdodam

Deželna uprava je sklenila dogovor z zavarovalnicami in tako poskrbelo, da so vsi otroci, ki obiskujejo obvezne šole in vrtnice, zavarovani za primer nesreče. Zavarovanje je začelo veljati 18. januarja letos.

Zavarovar je velja za nezgode, ki bi se pripetile na poti od doma v šolo in obratno ter v šoli. Pravtako so zavarovani za primer nesreče z najdenim vojaškim orožjem in razstrelivom. Zavarovanje velja tudi za šolske izlete in športne prireditve v okviru šole.

Pismo uredništvu

Ze večkrat sem prišla za pero ter skušala vreči na papir občutke, ki so me obšli vsakokrat, ko sem poslušala mešani pevski zbor »Višarski zvon« iz Kanalske doline. Zbor je nastal pred kratkim, a je imel doslej že vrsto red lepih nastopov. Kdo bi si mislil, da bodo kdaj pevci in pevke iz vse Kanalske doline skupno nastopali doma in v gosteh! In vendar sta neutrudna Avgust Ipavec (zdaj prihaja na vaje v Kanalsko dolino kar iz Idrije!) ter domači žabniški župnik v tem uspela v razmeroma kratkem času!

Pravzaprav sem se hotela zahvaliti njima, pevcem in pevkam pa še posebej, za čudovito petje, ki mi je vsakokrat seglo do srca. Posebno pesmi »Zvon zvoni« ne morem pozabiti... Hvala vam, dragi rojaki iz Kanalske doline, hvala za vaš trud in veliki idealizem!

(Sledi podpis)

Svetovni evharistični kongres

V Melbourne v Avstraliji bo ta mesec od 18. do 25. februarja svetovni evharistični kongres. Prvi v vrsti že 40 prejšnjih bo res ekumenski kongres, saj sodelujejo tudi drugi kristjani. Nanj so se pripravljali po jezikovnih skupnostih, saj je ena četrtina prebivalstva priseljenega. Slovensko skupnost pripravljata ljubljanski pomožni škof Lenič in frančiškanski provincial iz Ljubljane. V tem mesecu februarju naj bo ves svet združen v molitvi z udeleženci kongresa, ki naj duhovno prenovi vs Avstralijo ter prinese božjega blagoslova vsej zemlji in več ljubezni do sv. Evharistije.

LJUBLJANSKA TV

Spored od 11. do 17. februarja 1973

Nedelja: 8.55 Mestece Peyton. 10.35 Po domače z Dobrimi znanci. 11.00 Otroška matineja. 12.55 St. Moritz: Smak za moške. 14.00 Ljudje in zemlja. 15.00 Umetnostno drsanje. 17.45 Za konec tedno. 18.05 Velika balonska dogodivščina - film. 18.55 Gonja. **Ponedeljek:** 17.45 Zvonček palček. 18.30 Gvajana. 20.30 Z. Dimbach: Harmonika. Drama. 21.35 Po sledih napredka. **Torek:** 17.45 Deklica z »Zigalicami«. 19.05 Prehrana dojenčkov. 19.25 S kamero po svetu: Cleveland. 20.35 Diagonale. 21.25 Stoletje kirurgije. **Sreda:** 17.15 Mačkon in njegov trop. 17.55 Košarka C. Zvezda: Simmenthal. 19.30 Kratak film. 20.30 Kosilo v travi - film. 21.05 Nogomet Škotska: Anglija. **Četrtek:** 17.45 »Jurček«. 18.30 Druščina Jehu. 18.55 Poljudno znanstveni film. 20.25 Karn in kako na oddih. 20.40 Četrtkovi razgledi. 21.30 Na valovih Mure. 22.00 Balet. **Petek:** 17.45 Pilot in letalo. 18.30 Profesor Baltazar. 18.40 Vzgojni problemi. 18.50 Pet minut za boljši jezik. 19.00 400 let slov. glasbe. 20.30 A. Moravia: Rimljani. 22.05 XXI. stoletje - film. **Sobota:** 15.45 Alpsko smučanje. 16.30 Košarka Olimpija: Radnički. 18.15 Maroška - češki film. 18.45 Filmska burleska. 21.20 Na poti k zvezdam. 21.45 Arsene Lupin.

Dekliški oktet pri »Cecilijanki 1972« v Katoliškem domu

Koncert slov. komorne glasbe v Katoliškem domu

Na pobudo SKPD »Mirko Filej« v Gorici bo v nedeljo 11. t.m. popoldne ob 17^h v dvorani Katoliškega doma koncert tenorista Ludvika Ličerja in pianista Huberta Berganta. Zlasti slednjega že zelo dobro poznamo, saj je že nastopal kot organist s celo vrsto koncertov v travniški oziroma stolni cerkvi. Zadnji terek je prof. Bergant nastopil z orgelskim koncertom v Turinu.

Prvi del sporeda nedeljskega koncerta obsega slovenske narodne v priredbi Janka Ravnika za glas in klavir. Ravnik (roj. leta 1891) je slovenski skladatelj med impresionistično ter ekspresionistično smerjo, ki se je uveljavil še posebej v vokalnem in klavirskem polju. Njegove skladbe so zelo muzikalne, bogati jih globoko občutje in kompozicijsko so zelo barvite in krepke. Tudi njegove priredbe narodnih pesmi, ki jih bomo slišali v nedeljo, so zelo sočne, obenem pa dognane, zlasti po izvirnosti klavirske spremljave. V vokalnem delu bomo poslušali še vrsto samospesov skladatelja Josipa Ipvca (1873-1921), ki se izražajo predvsem v novoromantičnem slogu, in nadaljuje delo svojega očeta Gustava in stricev Benjamina in Alojza. Odlikuje se zlasti po klavirskih skladbah in prijetnih samospesih, pisal pa je tudi odsko glasbo.

Izmed klasikov sta na sporedu Mozart z arijo iz opere »Don Juan« ter Rimski Korkakov z indijsko pesmijo iz opere »Sadko«.

Pianist Hubert Bergant ima kot samostojne skladbe na koncertu nekaj najbolj znanih in priljubljenih del iz romantične literature. Na sporedu sta Chopin (Preludij v a-duru in Scherzo v b-molu) ter Liszt (Nokturno).

Vse ljubitelje lepe glasbe toplo vabimo, da se nedeljskega koncerta polnoštevilo udeležijo.

Kulturni večer v Katol. domu

V nedeljo 28. januarja je ob dnevu katoliškega tiska bilo v dvorani Katoliškega doma predavanje s skioptičnimi slikami. Predaval je Roman Rodaro, rojak iz Gorice, ki je s svojih potovanj po svetu prikazal pot po Donavi do Črnega morja in od tam po Volgi do Stalingrada ali sedanjega Volgograda. Poleg slik je svoje potovanje obilno razložil z živo besedo in z glasbenimi vložki. Med odmorom je bil srečolov za katoliški tisk.

Visok jubilej

Zadnji dan januarja je Ana Valentinčičeva obhajala 90-letnico rojstva. Jubilatka je sestrična pok. msgr. Ignacija Valentinčiča, nekdanjega goriškega kanonika. Do njegove smrti leta 1946 mu je gospodinjala, potem je pa živela z nečakinjo Angelo in skrbela za krasitev stolne cerkve. To je delala z velikim veseljem in tudi z resničnim smislom za lepoto hiše božje. Zato smo takrat občudovali okusno okrašene oltarje v stolnici. Posebno se je vsako leto izkazala ob krasitvi božjega groba. Prišla so pa leta in Ana Valentinčičeva je morala pustiti tudi to svoje najljubše opravilo. V penziji je učkala sanjajo visoko starost, le žal, da ni več zdrava in da v cerkev ne more več. Vsled tega je g. nadškof dovolil, da je stolni vikar dr. K. Humar opravil sv. mašo preteklo nedeljo na njenem domu. Ganljivo je bilo videti, s kakšno pobožnostjo je bolnica sledila sv. maši, kateri je v stolnici vsak dan prisostvovala, dokler je mogla. Izredni jubilatki naše čestitke in voščila, da bi se ji vrnilo zdravje.

Ekumenska pobožnost v Gorici

Kakor prejšnja leta bo Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Gorici tudi letos pripravilo posebno ekumensko pobožnost na čast sv. bratoma Cirilu in Metodu. Tokrat se bo ta vršila samo v goriški stolnici.

V nedeljo 18. februarja ob 16. uri bo v stolnici sveta liturgija v bizantinsko-slovenskem obredu, pri kateri bo prepeval poseben ekumenski zbor. Vernikom bodo na razpolago posebne knjižice, da bodo lažje sledili obredom. Sv. obhajilo bo pod obema podobama. Na koncu liturgije bo zbor zapel »Mnogaja ljeta«.

Vabljeni slovenski in italijanski verniki.

SLOVENSKO KAT. PROSV. DRUŠTVO »MIRKO FILEJ« - GORICA

priredi v nedeljo 11. februarja ob 17,30 v dvorani Katoliškega doma

GLASBENI KONCERT

Na klavir igra prof. Hubert Bergant.
Solist Ludvik Ličjer.
Vstopnina 400 in 200 lir.

Kmečko društvo iz Štandreža je zborovalo

Letošnji občni zbor Neposrednih obdelovalcev zemlje v Štandrežu je potekal v znamenju trpkih ugotovitev, da se krivične razlastitve nadaljujejo, in odločne volje za ohranitev preostalih zemljišč.

Iz predsedniškega poročila je razvidno, da je društvo večkrat nastopilo za obrambo štandreške zemlje. Da bi prikazala kritično stanje štandreških kmetov zaradi nenehnih razlastitev, je delegacija kmetov v spremstvu deželnega svetovalca dr. Draga Štoke nastopila pri deželnem odborniku za javna dela Masutti. Zahtevala je, naj dežela ne aplicira krivičnega zakona 865, ampak naj odkupi zemljišča, ki služijo za razna javna dela, po tržni ceni in v dogovoru z lastniki. Kmečko društvo je tudi organiziralo mogočen protesten pohod po goriških ulicah, katerega se je udeležilo nad sto traktorjev z velikimi dvojezičnimi napismi. Predstavniki kmetov so izročili protestno noto Prefekturi, predsedniku pokrajinske uprave in goriškemu županu in zahtevali njihovo posredovanje za ugodno rešitev vprašanja odkupa zemljišč.

Odbor je tudi dosegel, da se je vrtočbeni mejni prehod ponovno odprl, vsaj v poletnih mesecih, in omogočil kmetom prevoz pridelkov čez mejo. Društvo je poskrbelo za nakup umetnih gnojil, semenskega krompirja, ki so ga uvozili iz Danske in Holandske ter pripravilo članom vse potrebno za prevoz pridelkov in drv iz Jugoslavije ter knjižic za gorivo po znižani ceni.

Tajnik Emil Cingerli je v svojem poročilu povedal, da je društvo imelo enajst seji in da šteje 60 članov. Kmečko društvo je tudi sodelovalo pri tradicionalnem prazniku špargljev.

Sledilo je poročilo blagajnika, ki ga je podal Dušan Brajnik in poročilo revizorjev. V diskusijo, ki je sledila, je poseglo več članov; skoraj vsi so se dotaknili problema razlastitev in predlagali novemu odboru, naj se še naprej odločno prizadeva za ohranitev slovenske zemlje.

V novi odbor so bili izvoljeni: Brajnik Cvetko, Brajnik Dušan, Budal Rudi, Cingerli Emil, Cingerli Stano, Hoban Savo, Pavletič Jožef, Pavlin Emil, Pavlin Danilo, Zavadlav Vladimir in Zavadlav Viljem. Revizorji so: Hoban Alojz, Zavadlav Rajmund in Zavadlav Rudi.

Gibanje prebivalstva v Števerjanu

Zadnja številka Števerjanskega vestnika z dne 20. januarja 1973 ima tudi statistiko o gibanju prebivalstva v občini v letu 1972. Iz statistike je razvidno, da se je lansko leto rodilo v občini 20 otrok (6 dečkov in 14 deklic). Stevilo novorojenčkov je rekordno za občino, ki šteje komaj 800 prebivalcev.

Umrlo je 9 oseb (5 moških in 4 ženske). Najstarejši je čakal 81 let, najmlajša 15 dni. Porok so imeli kar precej. Devet Števerjancev se je poročilo doma, šest porok je bilo v drugih italijanskih občinah, trije so se pa poročili v Jugoslaviji, od koder so bile neveste. Narodno mešani poroki sta bili dve, in sicer dve nevesti sta vzele italijanskega ženina.

Neverzveljavljivi podatki, da sta od devetih doma sklenjenih zakonov samo dva para ostala v občini. Poleg tega se je iz občine izselilo 56 oseb, na novo vpisanih je pa bilo komaj 26 oseb. Občina je torej v enem letu izgubila 30 prebivalcev in je ob koncu leta štela 799 oseb. Iz tega sledi, da se izseljevanje z dežele ni še ponehalo, vasi se še zmeraj prazni.

Širite »Katoliški glas«

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.
Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 11. do 17. februarja 1973

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mladinski oder: »Pastirji severnih jelenov«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Nepozabne melodije. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 15.45 »Most«. Enodejanka. 17.00 Sport in glasba. 18.00 Popoldanski koncert. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodob. glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.40 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Vokalni koncerti. 19.20 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi.

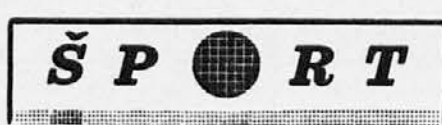
Torek: 11.35 Pratika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Črtice in novele Stanka Vulka. 19.20 Za najmlajše: Pravljice. 20.35 V. Bellini: »Puritanci«. Opera.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncert. 19.15 Higiena in zdravje. 19.25 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.00 Za vašo knjižno polico.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Umetniki in občinstvo. 19.10 Furlanija in Julijska krajina. 19.25 Za najmlajše: Pisani balončki. 20.35 »Primerna napitnina«. Drama. 21.45 Skladbe davnih dob.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Sodobni slov. skladatelji. 19.10 Liki iz naše preteklosti: »Valo Bratina«. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Pod farnim zvonom župne cerkve Marije Vnebozete v Gorici. 19.40 Revija cerk. pevskih zborov 1972 v Trstu. 20.50 »In zvon spet poje v zlati dan«. Drama.

Olympia čaka

Kot nalašč je šlo po vodi veliko pričakovanje naših odbojkarjev, da bi končno začeli prvenstvo I. divizije. Odpadla je namreč napovedana tekma z ekipo iz Pordenone, ker se ni predstavil tretji sodnik. Žal nam je bilo predvsem zaradi občinstva, ki je prišlo zama. Na vsak način naj gre publiki pohvala, da se je zbrala v takem številu. Omeniti je tudi treba, da so bili navijači v veliki večini novi, tj. taki, ki niso še sledili Olympiji. To nas je prjetno presenetilo, a kje so bili starejši navijači? Ne smemo pozabiti, da zastopajo igralci Olympije vse glavne vasi v goriški okolici, zato naj se tudi vaščani zbudijo. Naj bravci ne mislijo, da hočemo biti sitni. Po tem, kar smo že drugje povedali, mislim, da je zaman ponavljati, zakaj naj hodijo Slovenci podpirati svoje moštvo. Dodal bom še to: imeli bodo možnost videti lepo igro; razen tega moramo povedati, da Olympia potrebuje živo publiko, navijače, ker je naša napaka ravno v tem, da smo pre malo bojevitivi. Zdravilo za to je prav občinstvo.

V soboto 10. februarja se bo Olympia pomerila v Turjaku ob 21^h s tamkajšnjim moštvom »Libertas«. Ne zahtevamo od našega občinstva, da bi nam sledilo tudi na tuja in oddaljena igrišča; vendar pa je čisto naravno, če želimo, da nas podpira, ko igramo doma. - pl.

ZAHVALA

Dne 25. januarja se je vrnila v Očetovo hišo naša ljubljena sestra in teta

Antonija Piščanc vd. Černe

Iskreno se zahvalujemo vsem, ki so na kakršen koli način počastili ljubljeno sestro in teto in z nami sočustvovali. Prav posebno se zahvalujemo g. Stanku Zorku in rojanski Marijini družbi.

Bratje, sestra Josipina z možem in nečaki

Rojan, 31. januarja 1973

Občni zbor Slov. katol. društva „Hrast“ v Doberdolu

Novo izvoljeni odbor društva »Hrast« iz Doberdola

V ponedeljek 22. januarja zvečer so se člani in prijatelji našega društva zbrali v župnijski dvorani na občni zbor, da slišijo poročilo odbora o dveletnem delovanju društva in da izvolijo nov odbor.

Občni zbor je bil dobro obiskan. Predvsem so se ga udeležili mlajši člani. Prisoten je bil tudi predsednik ZSKP dr. Kazimir Humar in predsednik PD »Štandrež« dr. Damjan Paulin. V kratkem uvodnem govoru je predsednik pozdravil vse navzoče zlasti še predsednika Zveze iz Gorice in predsednika društva iz Štandreža, ki sta se odzvala našemu vabilu.

Vodja športnega odseka dr. Maks Geriolet je podal izčrpno poročilo o športnem udejstvovanju ter razdelil nekaterim članom kolajne. Nato je tajnica poročala o mnogostranskem delovanju društva v zadnjih dveh letih ter podrobno naštelala delo aktivne dramske skupine in njeno gostovanje po drugih krajih. Društvo je oskrbelo tudi številna gostovanja dramskih skupin na našem odru bodisi iz zamejstva kakor tudi iz Slovenije. V obeh letih je društvo priredilo Praznik pomladi o večliki noči in Septembrski praznik v jeseni. Navadno je eden dobro uspel, drugi pa nekoliko slabše, ker pač vreme ni bilo vedno naklonjeno.

Tajnica je tudi poudarila, da so mnogim uspehom sledile pomanjkljivosti zaradi premajhnega odziva in pomoči nekaterih članov. Slednjič se je z zahvalo obrnila na predsednika, kateremu gre naj-

večja zasluga za obstoj društva, saj se je gotovo on največ žrtvoval in najbolj izkazal. Nato je blagajnik podal obračun in pojasnil, kakšno je finančno stanje društva. Delovanje je bilo obe leti brez primanjkljaja.

Poročilom so sledile volitve novega odbora društva. Vsakdo je lahko dal svoj glas štirinajstim kandidatom.

Med štjetjem glasov je spregovoril predsednik Zveze dr. Humar. Izrazil je svoje zadovoljstvo nad tem, da je zbrane toliko mladine. Poudaril je, da bo društvo še dolgo živelo, če bo imela mladina pred seboj resnične ideale ter če bo pripravljena tudi na žrtve in odpovedi. Tudi zabava je koristna, saj morajo biti mladi predvsem veseli, vendar pa tudi pripravljene, da ob vsaki priložnosti poprimajo za delo ter tako obdržijo močno narodno zavest sebi in tistim, od katerih sami živijo.

V novi odbor je bilo izvoljenih štirinajst članov, ki so se zbrali 26. januarja na prvo sejo in si takole porazdelili delovna mesta: Romano Laurencič predsednik, Mario Jarc podpredsednik, Franka Ferletič tajnica, Stanko Ferfolja blagajnik, dr. Maks Geriolet referent za šport. Ostali odborniki so še: Gianni Vescovi, Karlo Lavrenčič, Mario Ferletič, Peter Ferletič, Marija Ferletič, Arnaldo Ferfolja, Mario Visintin, Vittorio Frandolič in Jožko Jarc. Posebej je razveseljivo, da so tudi mladi v tako velikem številu zastopani v odboru.